

Hẹn Em Một Thuở Tàn Chinh Chiến

Sông vẫn nước
ròng rồi nước lớn,
Bến xưa vẫn kẻ đợi
mong người
Sương sa nắng gội
phương trời đỏ,
Chàng hãy bình
yên với nụ cười.

Nhìn nét chữ anh
em nhớ quá,
Là những yêu
thương lúc tạ từ.
Chỉ biết nguyện
cầu người chinh
chiến,

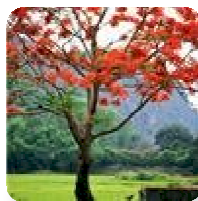
Lần cuối gặp em lúc lập Đông,
Đồn anh đóng寨 tận Bình Long.
Thân trai chinh chiến đâu ai biết,
Em ở Đồng Nai mãi ngóng trông.

*Dứt áo thư sinh vào đời lính,
Tạm gác tình yêu chuyện chúng mình.
"Em ơi, mai một tàn chinh chiến,
Hứa sẽ về em trọn cuộc tình.*

Đã lâu rồi, không được tin anh,
Đọc lá tình thư "tống biệt hành".
Anh đi sương gió nơi tiền tuyến,
Đề mắt môi chờ nhạt tuổi xanh.

"Mọi chuyện an lành, nhớ viết thư".

*Tháng ba rồi hết tháng tư sang,
Mà lối mòn xưa chẳng thấy chàng.
Chinh nhân tự cổ ai nào hứa,
Ngày về khi đất nước vinh quang.*

**Võ thị Tuyết
Biên Hòa
3/28/09**